

[Himmelstrup.]

sætte Toldsatser, og den højtærede Finansminister var inde paa noget af det samme og sluttede med at sige, at jeg skulde have paastaet, at det i Virkeligheden var den højtærede Finansministers Skyld, at vi ikke kom af med flere Kreaturer til Tyskland i det kommende Aar. Jeg vil gerne sige til Ministeren, at hvad det drejer sig om i denne Forbindelse, ved Ministeren vistnok meget godt. Jeg kender det kun som Forlydender, men jeg har forstaaet det paa den Maade, at i December—Januar Maaned, dengang der var Tale om at hjælpe Landbruget ved at skabe Mulighed for en øget Import af Asparges fra Tyskland, som i Virkeligheden hindredes af den høje Toldsats paa 40 Øre pr. kg, fordi de danske Fabrikker naturligvis ikke kunde aftage dem til den Pris, de vilde komme op paa, naar denne Told skulde betales, og samtidig de tyske Leverandører ikke kunde levere dem til saa lav en Pris, at de kunde bære denne Told, nægtede den højtærede Minister at foretage nogen som helst Ændring i Sætserne i Toldloven af 15. Oktober 1932, og kun paa Gummistøvler gik han med dertil, da der blev presset paa fra anden Side, nemlig fra radikal Side, og det var det, jeg tillod mig at udtrykke paa den Maade, at da der i December og Januar Maaned var Tale om at hjælpe Landbruget, var den højtærede Minister ikke hjemme. Jeg tror, dette Forlydende, som altsaa gaar ud paa, at Landbruget paa anden Maade maatte komme over Vanskeligheden ved at betale denne Told, er rigtigt, jeg har i det mindste ikke hørt nogen Afkræftelse af det af den højtærede Minister.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann spurgte mig, hvilket økonomisk System Venstre vilde sætte i Stedet for Valutacentralen. Ja, se Forholdet er jo dette — det gav vi tydelig Udtryk for under Forhandlingen i November—December Maaned om Valutacentralen —: vi har ikke ment, at man i dette Øjeblik kan undvære Valutacentralen, og den Del af Importreguleringen, som er grundet paa de handelspolitiske Hensyn, men vi har ønsket at begrænse Importreguleringen hertil. Naar det ærede Medlem Hr. Drachmann derfor stiller mig dette Spørgsmaal, hvilket System vi vil sætte i Stedet for, vil jeg ganske simpelt svare, at vi netop i vort Ændringsforslag i December Maaned har givet Udtryk for den Opfattelse, at vi just vil opretholde Importreguleringen og derigennem Valutacentralen i det Omfang, handelspolitiske Hensyn kræver, men ikke derud-

over, altsaa ikke for at skabe øget Beskæftigelse og ikke af valutariske Hensyn.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann vendte dernæst for Gud ved hvilken Gang fra denne Talerstol tilbage til de berømte Toldbyrdeberegninger. Nu var det ikke mig, der havde bragt dem frem, men de var genopstaaet i de Publikationer, som Grosserer-Societetets Komité havde udsendt. Jeg kan kun glæde mig over, at denne rigtige Idé nu tages op fra anden Side. Det viser den Levedygtighed, der er deri, og den Rigtighed, hvormed hele denne Tanke og Beregningsmaade er fremsat. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det ærede Medlem gør mig for megen Ære, naar han siger, at jeg er Opfinderen og har stillet disse Beregninger op. Jeg har kun foranlediget, at en højt anset Statsinstitution i dette Land, nemlig Statistisk Departement, har foretaget disse Beregninger, og jeg tror derfor ikke, man skal kimse ad dem. Det glæder mig derfor ogsaa nu at se, at Grosserer-Societetets Komité har taget denne Tankegang op igen, som er rigtig, at man med tilnærmelsesvis Sikkerhed kan beregne den Byrde, en toldbeskyttet Industri lægger paa Forbrugerne. Det ærede Medlem Hr. Drachmann vender, som jeg siger, stadig tilbage til denne Toldbyrdeberegning; den har jo interesseret ham ganske umaadelig. Man fortæller om den engelske Dronning Marie den Blodige, som for Resten skal have været en ækel Kælling — hun regerede under Hundredaarskrigen med Frankrig og tabte Calais —, at hun tog sig det saa nær, at hun sagde: Naar jeg engang er død, vil man finde Ordet Calais indgravet i mit Hjerte. Saadan vil det ogsaa gaa, naar det ærede Medlem Hr. Drachmann engang dør — det ske sent, siger jeg i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Drachmann, der i Udvalget sagde, at den lykkeligste Udgang af dette vilde være, om jeg døde. Jeg er ikke saa onskabsfuld, jeg ønsker det ærede Medlem Hr. Drachmann et langt Liv, men jeg er fuldkommen sikker paa, at naar han engang dør og man aabner hans Hjerte, vil man finde deri Ordet Toldbyrde. I den Grad har det optaget ham under hans jordiske Vandring.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger om det Problem, som er rejst fra forskellig Side, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt de Forslag, som vi har stillet, tilfredsstiller det Krav, som ogsaa vi stiller, nemlig at Statens løbende Driftsudgifter skal dækkes af de løbende Indtægter. Denne Finansmaksime vedkender jeg mig. Den vedkender hele Partiet Venstre sig. Skulde